

Motion

1981/82: 2193

Olle Grahn

Säkerhets- och försvarspolitikern samt totalförsvarets fortsatta utveckling (prop. 1981/82:102)

Ingen annan kommun i landet är så starkt beroende av försvaret som Karlsborg. 29 % av de yrkesverksamma i kommunen (1981) är anställda vid försvarsmakten. Lägs därtill de anställda vid FFV-Vanäsverken, vars produktion är helt försvarsinriktad, blir procenttalet 37.

Det är mer än dubbelt mot de närmast mest försvarsberoende kommunerna, Boden och Karlskrona.

Karlsborgs kommun har betydande sysselsättningsproblem, bl. a. genom att ett försök med civil tillverkning (Luxor) misslyckades och fabriken lades ned.

Försvarskommitténs arbetsutskott för fredsorganisationsfrågor noterade Karlsborgs stora försvarsberoende och utsatta arbetsmarknad. Utskottet sökte därför ta största möjliga hänsyn till Karlsborg.

Utskottet föreslog att Göta signalregemente (S 2) trots detta dras in. Orsaken är att signaltrupperna har en betydande överkapacitet. Viss repetitionsutbildning och även grundutbildning bör dock t. v. bedrivas i Karlsborg men inom ramen för förbandet livregementets husarer (K 3), som enligt förslaget flyttas från Skövde till Karlsborg. Genom detta kommer den gamla fästningen att rymma så många värnpliktiga som det finns platser för. Området kring Karlsborg är väl lämpat för K 3:s jägarutbildning. Sedan tre årtionden finns fallskärmsjägarna förlagda till Karlsborg, och deras utbildning har många likheter med K 3:s jägarutbildning. Genom att också viss signalutbildning blir kvar i Karlsborg nyttjas lokaler och signalpersonal som inte vill flytta från Karlsborg.

Största förbandet i Karlsborg är Västgöta flygflottilj (F 6). Vidare finns milomaterieförvaltning och miloverkstadsförvaltning samt en av försvarets materielverks försöksplatser. För såväl försöksplatsen som förvaltningarna är personalminskningar planerade.

Mot denna bakgrund föreslog arbetsutskottet att Karlsborg skulle få ytterligare kompensation, nämligen att ett nyinrättat centralförråd för arméns specialreservdelar förläggs till Karlsborg. Arbetsutskottets förslag motiveras på följande sätt:

Försvarets materielverk har tillsammans med rationaliseringsinstitutet visat att det är lönsamt att inrätta ett centralförråd för arméns specialreservdelar (ACF). Olika lokaliseringalternativ har undersökts, varvid Karlsborg visat sig vara det bästa alternativet. 1980 års underhållsutredning anser i betänkandet Försvarets materielunderhåll under 1980-talet (Ds Fö 1981:7)

att lämplig lokalisering bör prövas ytterligare. "En lokalisering till Arboga, där flygvapnets centralförråd är beläget, bör nämligen kunna ge ytterligare besparingar genom samordning i organisation och distribution". Enligt vad utskottet inhämtat vägdes detta alternativ inledningsvis av försvarets materielverk. Det förkastades emellertid vid denna tidpunkt av operativa skäl.

Oavsett vilken organisation som materielverkets provningsfunktion får, kommer verksamheten i Karlsborg med stor sannolikhet att minska. Därutöver kommer de angivna strukturella ändringarna att medföra en nedgång i skattekraften i Karlsborgs kommuner under mitten och senare delen av 1980-talet trots att antalet sysselsatta blir i stort sett oförändrat.

Den tid som krävs för att upprätta ACF har bedömts till ca ett år. Enligt utskottets mening bör, mot bakgrund av de regionalpolitiska och andra skäl som redovisats samt det generella behovet att snabbt verkställa vinstgivande projekt, beslut om ACF i Karlsborg fattas snarast i enlighet med överbefälhavarens förslag.

Förslaget från arbetsutskottet synes mig starkt motiverat med hänsyn till förhållandena i Karlsborg. Regeringens förslag tar dock inte ställning. Jag föreslår att riksdagen beslutar i enlighet med förslaget, alltså att ett nyinrättat centralförråd för arméns specialreservdelar förläggs till Karlsborg.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen anhåller om att ett centralförråd för arméns specialreservdelar, lokaliserat till Karlsborg, inrättas.

Stockholm den 17 mars 1982

OLLE GRAHN (fp)

